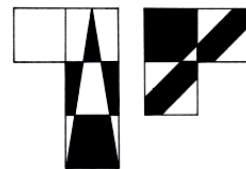

ZA SBOREM

Milé sestry, bratři, přátelé,

rád bych Vám poděkoval za společně prožité chvíle v uplynulém roce, za Vaši obětavou službu pro Pána Boha, za čas, který jste věnovali potřebným lidem kolem nás i budově modlitebny. Věřím, že si každý z nás nese nějakou hezkou vzpomínku ze společné pouti do Božího království. Z minulého roku si z výboru sboru neseme jeden závazek, kterému bychom rádi dostáli na půdě našeho časopisu. Rozhodli jsme se věnovat celý rok tématu čtvrtého přikázání o dni odpočinku. Letos na přelomu zimních a jarních měsíců nás čekají sborové volby, a tak bych Vás rád poprosil o modlitby i ochotu přijmout Boží povolání ke službě. Do nového roku Vám přeji záblesky Boží blízkosti a dobroty.

Váš kazatel Martin Lindtner s týmem spolupracovníků

Čtvrté přikázání v příběhu o potopě

Novozákonní pisatelé nacházejí ve známém vyprávění o potopě (Gn 6-9) materiál, který jim slouží k ilustraci základních témat křesťanství, jakými jsou například: druhý příchod Ježíše Krista (Mt 24,37-38); víra (Ž 11,7); křest (1. Pe 3, 19-22). Při pozornějším čtení zejména 8. kapitoly knihy Genesis si můžeme všimnout, že se v tomto příběhu zrcadlí jako odraz na vodní hladině ještě jeden motiv. Tím je čtvrté přikázání Desatera, které nám je blízké a chtěli bychom mu věnovat větší prostor v časopisu Za sborem.

Bůh však pamatoval na Noeho i na všechnu zvěř a všechnu dobytek, který s ním byl v arše. Způsobil, že nad zemí zavanul vítr, a vody se uklidnily. (Gn 8,1)

Osmá kapitola Genesis začíná jedním z klíčových pojmů Bible – **pamatovat**. Stejným slovesem začíná i čtvrté přikázání o dni odpočinku: **Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. (Ex 20,8)**

Pamatování na sebe navzájem je pro vztah mezi Bohem a člověkem klíčové. Když Bůh pamatuje na člověka, vždy to přináší cosi životodárného (Gn 19,29; 30,22; 1 S 1,19; Ž 8,5). Příběh o potopě je prvním místem v Bibli, kde se s tímto termínem setkáme. A tady jde skutečně o život. Právě proto, že pamatuje Bůh na člověka, se

uklidňují běsnící živly (Gn 8,1-3) a člověku se otevírá naděje na nový život.

Pamatování je rovněž důležitý pojem pro život ve smlouvě. Přičemž smlouvě rozumím jako prostoru, který jediný umožňuje soužití Boha a člověka. Bůh i člověk jsou smlouvou zavázáni k tomu, že na sebe budou vzájemně pamatovat. Pamatovat na sobotu znamená pamatovat na Hospodina samotného. Pamatovat na to, že na pouti životem se mohou zastavit v přítomnosti toho, který rozdává život.

V neposlední řadě je pamatování důležité pro porozumění bohoslužbě. V bohoslužbě jde o připomínání-pamatování na minulé Boží životodárné-spásné činy. Vzpomeňme například na slavnou Ježíšovu výzvu, kterou slyšíme pravidelně při bohoslužbě Večeře Páně – *to číňte na mou památku*. Biblické pamatování je mnohem více o přítomnosti než o minulosti. Vzpomínka na minulost proměňuje naši přítomnost, protože si uvědomujeme, že tak, jako se vztahoval Bůh k člověku v minulosti (při Večeři Páně hraje zásadní roli pamatování na událost kříže), se k nám sklání i dnes. Při pamatování jde o uvědomování si, že Boží pouto k člověku je pořád stejné. Sobota jako náš bohoslužebný den je takovým pamatováním určena.

Dalším společným motivem osmé kapitoly Genesis a čtvrtého přikázání je **odpočinutí**. Zaznívá pokaždé, když je zmíněno jméno hlavního hrdiny Noeho – celkem 7x. Číslo sedm se v osmé kapitole Genesis objevuje ještě na dvou místech v Gn 8,10.12; a to pokaždé v souvislosti s čekáním na záchranu. Je tak dalším společným pojítkem naší kapitoly ke čtvrtému přikázání. V Gn 5,29 je jméno Noe vyloženo – *ten nám dá odpočinutí*. Kromě toho nacházíme v osmé kapitole ještě tři místa, kde se motiv odpočinutí rovněž objevuje. Archa odpočinula na pohoří Araratu (Gn 8,4). V Gn 8,9 zatím nenašla holubice místo, kde by si mohla odpočinout. A do třetice na konci příběhu, když Noe obětuje oběť zápalnou, Hospodin ji přijímá jako příjemnou vůni (Gn 8,21), která doslova přináší odpočinutí. Když obrátíme list do čtvrtého přikázání Ex 20,10-11 slyšíme, jak Hospodin sedmého dne odpočinul.

Zkuste se na chvíli vžít do kůže posádky archy. Co všechno prožili v zatuchlém korábu, kde strávili mnoho dní, bez záruky, že z ní jednou vykročí suchou nohou na pevninu? Je to obraz naší

pouti životem. Všichni plujeme na jedné pěkně zatuchlé lodi jménem Země a čekáme podobně jako Noe a jeho rodina na odpočinutí, kdy budeme moci stanout „suchou nohou“ v přístavu jménem Boží království. Každou sobotu lze snad vnímat jako „malou záruku a ochutnávku“ budoucího odpočinutí. Ještě však nejsme v cíli naší pouti, a tak je každá sobota zároveň výzvou k základnímu postoji k věcem budoucím. Tím postojem je čekání avšak ne ledajaké. Ne tak, jako když čekáme na nádraží na zpožděný vlak. Jde o čekání, které je prodchnuto radostí, nadějí a důvěrou – jde o aktivní čekání, jako když se těšíte a připravujete na vzácnou návštěvu u Vás doma.

Závěrem si ještě všimněme toho, že osmá kapitola Genesis obsahuje některé motivy (vody, duch nebo vítr, propast a další), které svědčí o tom, že příběh o potopě je v podstatě vyprávěním o novém stvoření. Ve 2. Kor 5,17 Pavel označuje křesťany jako nová stvoření, protože žijí v Kristově přítomnosti. Sobota je dnem, který nám může pomoci zůstat v tomto novém, ničím nenahraditelném módu bytí.

Zprávy z církve

Múzička 2017

V půlce listopadu se oddíly Klubu Pathfinder z Českého sdružení vydaly do pražského divadla v Kobylisích. Konala se tam tradiční akce Múzička. Společně s vedoucími tam strávili pathfindeři netradiční sobotu. V Salesiánském divadle, kde se koná tato akce řadu let, ještě rychle před programem zkoušeli své scénky a písničky. Po posledních přípravách vše začalo.

Tento rok byl revoluční v tom, že příspěvky hodnotila pouze porota s cílem především povzbudit. Na konci nebylo žádné pořadí ani stupně vítězů. Všichni přijeli proto, aby potěšili ostatní, zpívali, hráli a chválili našeho Stvořitele.

Dopoledne otevřel Bibli společně s přítomnými Honza Mráček. Jeho zamyšlení se týkalo tématu Múzičky: „Pravda“. Hledal společně s dětmi odpověď na to, co to pravda je a jak ji můžeme poznat, hledat, najít. Po zbytek dopoledne následovala vystoupení pathfinderů z jednotlivých oddílů. Dopoledne bylo tvořeno vystoupeními sólového a skupinového zpěvu a dokonce nově i natočeným videem z produkce karlovarského oddílu. Odpolední část byla věnovaná scénkám. K vidění bylo například připomenutí díla Mistra Jana Husa družinou Broučci. Plzeňská družina Velbloudů nás zavedla na Divoký západ a oddíl Huroni přiblížil známé dílo Labyrint světa a ráj srdce.

Během Múzičky všichni vybírali peníze pro malého Hynka Skůru. Peníze by mu měly posloužit k zotavení a absolvování speciální terapie. Celkem se během dne vybralo 6 000 Kč. Nedělní den využily některé oddíly k výletům po Praze. Pathfindeři navštívili například únikovou hru nebo Národní technické muzeum. Na fotky ze soboty se můžete podívat v galerii na stránkách Klubu Pathfinder.

zdroj: <http://www.casd.cz/muzicka-2017/>

Informace z Výboru Česko-Slovenské unie (26. 11. 2017)

Informace z Česko-Slovenské unie

- V Česko-Slovenské unii bylo ke konci 3. čtvrtletí tohoto roku 9748 členů ve 189 sborech a 38 skupinách. Slouží v nich 78 ordinovaných kazatelů, 25 neordinovaných, 7 v nástupní praxi a 8 biblických pracovníků.
- Na Výboru unie byl odhlasován plán tematických sobot, týdnů a sbírek v roce 2018.
- Adventistický teologický institut se posunul do druhého roku své existence – už jako řádně akreditovaná adventistická vzdělávací instituce.
- Před několika měsíci se uskutečnila změna právního statutu Mediálního centra, které se stalo součástí nakladatelství Advent-Orion v Praze.
- S vydavatelskou činností úzce souvisí i fungování knižní evangelizace. V tomto roce dochází k podstatné změně, kdy financování této služby přechází na jednotlivá sdružení.
- Priority a důležité úkoly Česko-Slovenské unie v dalším období: (1) zefektivnění činnosti unijních institucí a návrh nové struktury rozpočtu na roky 2018 a 2019; (2) uvedení do praxe směrnice EU o ochraně a zabezpečení osobních údajů (GDPR); (3) vypracování směrnic v oblasti finančního hospodaření církve a (4) organizační příprava na konference v roce 2019.

Informace z Českého sdružení

- V roce 2017 se vedení Českého sdružení zaměřilo na plnění vizí, které byly zadány konferencí: (1) podpora oddělení dětí, Klubu Pathfinder, mládeže, křesťanského domova a misie (proběhla dvě setkání s vedoucími oddělení, která byla zaměřena na vzájemnou spolupráci a naplňování vizí); (2) vznik rad okrsků; (3) podpora vzdělávání laických kázajících (na této aktivitě České sdružení spolupracuje s Adventistickým teologickým institutem; v současnosti se jí účastní cca 130 především budoucích laických kazatelů).
- V rámci kazatelského sboru došlo k následujícím změnám. R. Jonczy nastoupil na plný úvazek jako kaplan v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem. Z nástupní praxe přešla do kazatelské služby S. Sílová, T. Duchoň a M. Jonáš. Na plný úvazek byl zaměstnán M. Čančík. Do nástupní praxe nastoupila K. Čančík a M. Pavlík.
- V létě 2017 došlo ke změnám v obsazení kazatelských míst: M. Bísek – Tachov, Cheb; M. Čančík – Liberec – Generace víry, Rumburk; T. Duchoň – Ústí nad Labem, Děčín; M. Jonáš – Benešov, Tábor a Vlašim; S. Sílová – druhý kazatel pro sbory Praha – Smíchov, Praha – Krč a Praha – Sedlec.
- Vzhledem k vážné nemoci kazatele S. Vaňka byl pověřen jeho zastupováním na sborech Česká Třebová, Choceň a Svitavy E. Miškej.
- Křesťanská mateřská, základní a střední škola Eliáš má v současnosti v denním studiu 159 žáků, 12 žáků v zahraničním studiu a 30 žáků v individuálním vzdělávání. Mateřskou školku navštěvuje 40 dětí. Do družiny chodí 100 dětí. Pedagogický sbor čítá 22 členů. Od 1. 9. 2018 bude otevřen první ročník lycea.

Proč nám Bůh dal sobotu?

Genesis 2:1-3 Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.

Po stvoření světa v šesti dnech oddělil Bůh sedmý den jako památník své tvůrčí moci. Všimněte si tří věcí, ke kterým došlo při vzniku tohoto památníku:

- 1. Bůh odpočinul.** Ne proto, že byl unavený, ale aby dal příklad lidem. Chtěl, aby každý sedmý den lidské bytosti odpočinuly od své práce, tak jako odpočinul Stvořitel. Sobota nám tedy připomíná, že Bůh stvořil tento svět.
- 2. Bůh požehnal sedmý den.** Oddělil čtyřicet obyčejných hodin a vložil na ně zvláštní požehnání. Když se s ním právě tehdy setkáme, udělí nám zvláštní požehnání, posílí nás, dá do srdce pokoj a budeme i dál cítit, že je blízko.
- 3. Bůh posvětil sedmý den.** Slovo „posvětit“ znamená oddělit ke svatému použití. Vztahuje se k něčemu, co je svaté, nevšední. Bůh je ten jediný, kdo může něco posvětit. Pravá lidská bohoslužba spočívá v uctívání všeho, co Bůh posvětil, protože to posvětil On jako Bůh! A podle První knihy Mojžíšovy Bůh posvětil sedmý den.

Sedmý den, sobotu, Bůh tedy stvořil jako památník své tvůrčí moci. Je to jeho svatý den.

Když pečlivě dokončil v šesti dnech zemi, sedmého dne Bůh odpočinul. Zanechal své práce. Proč? Byl unaven? Ne! Bůh odpočinul, protože ukončil svou práci. Vše bylo dokonalé. Bůh vytvořil ideální podmínky pro zajištění štěstí Adamovi a Evě. Nezapomněl na nic, co potřebovali. Radostně pak odpočinul v úzkém vztahu se stvořením, které sám učinil.

Tím, že sedmého dne, tedy v sobotu, odpočinul, dal Bůh příklad Adamovi a Evě. Chtěl, aby si odpočinuli od své práce a péče o zahradu. (Slovo „šabbat“ znamená zastavit nebo odpočinout.) Proto pro ně naplánoval zvláštní den – den, ve kterém přeruší svoji každodenní práci, odpočinou si a budou se věnovat Bohu. Sobota byla Božím darem pro Adama a Evu.

Sobota nám také dává možnost prožít určitý čas společně v rodinném kruhu. Během týdne máme možná tolik práce, že členové rodiny sotva vidí jeden druhého. V některých rodinách si ani nemají co říct. Studie ukazují, že průměrný americký otec se věnuje svým dětem během celého týdne sotva jednu hodinu. Dokonce je možné, že snoubenci jsou tak zaneprázdněni prací, společenskými programy a jinými časově náročnými činnostmi, že se ani vzájemně nemohou poznat. Původní Boží záměr s rodinou byl úplně jiný. Sobota byla prvním dnem, který novomanželé Adam a Eva spolu prožili. Nepochybně prožili ještě mnoho dalších šťastných sobot. Bůh chtěl, aby sobota byla zvláštním dnem pro vzájemné vztahy – dnem, kdy budeme komunikovat se svými nejbližšími, stejně jako se svým Stvořitelem. Je to den, kdy se máme dělit o své radosti, naděje a cíle a zároveň o své bolesti a zklamání.

Bůh si přeje, aby sobota pro nás plnila trojí účel. Za prvé chce, aby sobota byla dnem duchovní bohoslužby a chvály. Za druhé určil, aby byla dnem odpočinku. Za třetí Bůh zamýšlel, aby byla sobota dnem společenství spoluvěřících a také dnem společenství všech členů rodiny.

z knihy Téměř zapomenutý den, Mark A. Finley

DEN NÁBOŽENSKÉ SVOBODY

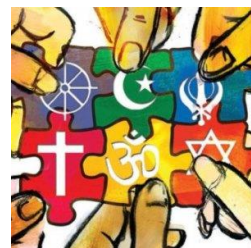
Srdečně zveme k bohoslužbě dne 20. ledna 2018 od 10:50 dopoledne s kázáním na téma:

➤ Svoboda z pohledu Bible

„Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí“

Evangelium podle Jana 8,32

- Církev adventistů s.d. sbor Karlovy Vary
- Sborový dům: Plzeňská 49 (bus č. 6)

Anketa: Sobota

1. Jaká je vaše nejoblíbenější činnost v sobotu odpoledne?
2. Změnili byste něco na sobotním dopoledním programu? Jestli ano tak co?
3. Zahajujete a ukončujete si sobotu? A jak?

Osoba 1 :

1. Rád zůstávám ve sboru co nejdéle, hlavně také kvůli odpolednímu programu, který je většinou velmi zábavný nebo poučný, a také kvůli přátelům.
2. Asi nic vše mi vyhovuje, jediné tak, že by mi nevadilo, kdyby kázání byla delší, ale to je maličkost.
3. Ano zahajuji i ukončuji. Obvykle si přečtu bibli a pomodlím se.

Osoba 2 :

1. Ráda chodím za dobrého počasí ven na procházku, ale i teď v zimě chodím ven. Nejraději chodím do přírody, například do lesa, je tam klid na přemýšlení.
2. Ne změnila, vše mi vyhovuje, jak je. Asi jsem příliš konzervativní na nějaké změny.
3. Ano. Sejdeme se celá rodina a společně se pomodlíme.

Osoba 3 :

1. Když je odpoledne nějaký program ve sboru tak zůstávám i na program, protože doma většinou nevím, co mám dělat, takže když je nějaký program, tak mám o zábavu postaráno. A když není, tak si například čtu nějakou knihu.
2. Myslím, že na tento pravidelný průběh sobotního dopoledního programu jsme si všichni natolik zvykli, že asi ani nikoho nenapadne, co by se dalo zlepšovat, teda mluvím sám za sebe. Nevím, co bych změnil, zrovna mne nic nenapadá, takže nejspíš bych nic neměnil.
3. Zahájení si dělám vždy, ale popravdě tak na ukončení většinou zapomenou. Pro mě je důležité zahájení, ukončení už ne tolik.

Osoba 4 :

1. Rád si čtu nějakou knihu, nejlépe nějakou křesťanskou, u knihy si skvěle odpočinu.
2. Velmi rád zpívám, takže bych byl rád, kdyby bylo více písní. Ale i teď jsem spokojený, i teď je dost písní.
3. Zahajuji si sobotu obvykle při našem pátečním zahajování soboty ve sboru a ukončuji si ji obvykle sám.

Akce před námi

Leden:

Alianční týden modliteb „Obnova církve nad dopisy sedmi sborům ze Zjevení“ – 10. 1. 18:30 (BJB), 12. 1. 18:30 (CASD – malý sál, kolem stolů), 14. 1., 17:00 (CB – kolem stolů)

13. 1., 10:30 – Novoroční program „Já povedu pouští cestu“

13. 1., Praha-Bethany – Vzdělávání laických kazatelů

18. 1., 18:30, Plzeň – Rada okrsku

20. 1. – kázání br. Martínka ke „Dni náboženské svobody“

27. 1. – členské shromáždění: zahájení sborových voleb

Únor:

24. 2. – Výroční členské shromáždění

Březen:

10. 3., Praha-Bethany – vzdělávání laických kazatelů

17. 3., Anděl, Praha – akce pro mládež

24. 3. – setkání starších, tajemníků, pokladníků sborů ze západočeského okrsku s vedením ČS

31. 3., 10:30 – Velikonoční bohoslužba s Večeří Páně

Duben:

14. 4. – Okrsková rodinná bohoslužba v K. Varech s Radkem Jonczym

Narozeniny

Leden

Ladislav Landsfeld 1. 1. 1972

Zdenka Muchová 3. 1. 1961

Petra Kurucová 5. 1. 1995

Vladimíra Rutová 27. 1. 1971

Únor

Andělka Ciglanská 6. 2. 2012

Pavel Hranička 13. 2. 1972

Martin Lindtner 18. 2. 1984

Březen

František Byrtus 10. 3. 1949

Enoch Martínek 15. 3. 1949

Margareta Zajaczkowská 16. 3. 1942

Miroslav Mucha 16. 3. 1959

Michal Klbík 19. 3. 1997

Veronika Rutová 25. 3. 2000

Václav Větrovský 25. 3. 1998

Aneta Knížková 29. 3. 1979

Alena Wiedová 30. 3. 1941

Michaela Landsfeldová 31. 3. 1998

Alianční týden modliteb za obnovu církve

7.–14. ledna 2018, Karlovy Vary

Česká evangelikální aliance

Příležitost být spolu a modlit se.

St 10. ledna - modlitebna BJB,
(ekumenická. bohoslužba) - 18:30

Pá 12. ledna - modlitebna CASD,
(diskuse a modlitby kolem stolu
s občerstvením) - 18:30

Ne 14. ledna - modlitebna CB,
(diskuse a modlitby kolem stolu
u čaje a kávy) - 17:00

Všichni jste srdečně zváni.

Upoutávka na knihu

„Chatrč“

WM. Paul Young

Missy, nejmladší dcera Mackenzieho Allena Phillipse, je unesena během rodinného výletu a důkazy o tom, že byla pravděpodobně zavražděna, se najdou v opuštěné chatrči uprostřed oregonské divočiny. O několik let později obdrží Mack, utápějící se v nejhlubší beznaději, podivný vzkaz, který vypadá, jako by byl od Boha, a ve kterém ho pisatel zve na víkend do chatrče. Přestože Mackovi jeho vlastní počínání připadá nanejvýš pošetilé, vrací se jednoho zimního odpoledne na toto místo, aby znovu vkročil do samého středu svých nejtemnějších nočních můr. To, co tam najde, navždy změní jeho život.

Je téměř neskutečné, že se kniha, kterou si její autor původně vytiskl sám pouze v několika kopiích pro svou rodinu a své nejbližší přátele, stala bestsellerem deníku New York Times, přeloženým do 35 jazyků. Chatrč oslovila miliony čtenářů svérázným, ale srozumitelným obrazem Boha, soucitného tváří v tvář velkému zlu. Na mnohé z nich zapůsobil Velký smutek hlavní postavy, to strašlivé břemeno, které často doprovází těžkou ztrátu a je tak běžnou součástí lidského údělu, že nás nutí se ptát: Kde je Bůh, když ho nejvíc potřebujeme? A kdo vlastně je Bůh? Chatrč však není jen knihou o hledání Boha, ale zároveň též příběhem o tom, jak člověk tváří v tvář zlu a bolesti nalézá sebe sama.

„Většina z nás se potýká se svým vlastním žalem, neuskutečněnými sny a zlomeným srdcem, každý z nás se vyrovnává se svou jedinečnou ztrátou, svou vlastní chatrčí.“

Podle této knihy a skutečného příběhu hlavního hrdiny byl i v nedávné době natočen stejnojmenný film „Chatrč“ („The Shack“).

ROZPIS SLUŽEBNOSTÍ SBORU KARLOVY VARY NA 1. ČTVRTLETÍ 2018

DATUM	KARLOVY VARY	VEDENÍ BOHOSLUŽBY	ČTENÍ TEXTU	UVÁDĚNÍ SŠ	MODLITBA PŘED SŠ	PŘÍBĚH PRO DĚTI	ODPOLEDNÍ PROGRAM
6.1.	V. ERBEN	L. Landsfeld	V. Erben ml. Ž 23,1-4	M. Filipec	V. Souček	V. Erben	setkání sboru
13.1.	M. LINDTNER	M. Filipec	J. Pelechová Ž 130,5-6	L. Landsfeld	Z. Maxa	P. Fischer	novoroční prog. dopoledne
20.1.	E. MARTÍNEK	V. Erben	M. Součková lz 63,7	F. Byrtus	E. Větrovská	E. Martínek	promítání filmu
27.1.	M. LINDTNER	K. Větrovský	J. Faragová lz 51,1-2	Z. Maxa	M. Žídková	L. Landsfeld	knižní okénko
3.2.	D. ERBENOVÁ	F. Byrtus	K. Součková Ž 103,17-18	F. Byrtus	V. Erben	V. Rutová	modl. přednáška
10.2.	L. LANDSFELD	E. Martínek	T. Landsfeldová Ž 125,1-2	K. Součková	J. Hánová	Z. Maxa	modl. přednáška
17.2.	M. LINDTNER	L. Landsfeld	E. Větrovská Ž 118,19-21	M. Filipec	H. Lesáková	K. Součková	mládež
24.2.	M. LINDTNER	V. Erben	V. Rutová lz 49,8-9	E. Martínek	V. Rutová	P. Procházka	KD
3.3.	L. MADA	V. Erben	J. Mikšová lz 43,11-12	F. Byrtus	K. Součková	N. Mada	Erbenovi
10.3.	M. LINDTNER	K. Větrovský	J. Faragová Ž 34,5-6	Z. Maxa	J. Faragová	M. Lindtner	KD
17.3.	M. STARÝ	L. Landsfeld	H. Lesáková Ž 145,1-3	E. Martínek	P. Fischer	V. Erben	M. Starý
24.3.	M. LINDTNER	E. Martínek	J. Pelechová Ž 148,1-2	K. Součková	M. Filipec	P. Procházka	hud. okénko
31.3.	M. LINDTNER VP	V. Erben	M. Žídková lz 45,18-19	M. Filipec	J. Hánová	R. Ciglanská	agapé
7.4.	T. LIBOTOVSKÝ	V. Erben	J.Laubendorfová Ž 103,1-5	F. Byrtus	Z. Maxa	V. Erben	cestopis

V případě nepřítomnosti si každý sám zajišťuje za sebe náhradu!